

Közmondások 101-200

- 101 Ne menj a halál elébe, mert azzal megtisztuled.
- 102 Megfogalmazni azt, amiről fogalmunk sincs, művészi absztrakció.
- 103 Az eszméket később kell megfürdetni, nem a születésük után.
- 104 A félember egészen embertelen.
- 105 Könnyű kevéssel beérni abból, ami semmit sem ér.
- 106 Az alkotás az a szűk tér, ahová énünk jobbik része menekül.
- 107 A titkot el lehet lopni, de elveszteni nem.
- 108 Aki sokra tartja magát, azt hiszi, hogy a nézete közvélemény.
- 109 Az szabja meg ki vagyok, hogy miről gondolkodom.
- 110 Ha a művész nem kegyetlen önmagához, megfojtják a kegyelmet nyert művei.
- 111 Mindig önmagadból meríts, de sohasem szűretlenül.
- 112 A szó a legszebb öltözet, de ha kopik, akkor sem szabad kifordítani.
- 113 A halál hűtlen elhagyás, de elválást ritkán jelent.
- 114 Minden a szerencsétől függ, de mitől függ a szerencse?
- 115 Az óceán teste a víz, a lelke a végtelen.
- 116 Tíz év elszáll, de a holnap lassan érkezik.
- 117 Akit egyszer kiismertünk, elismerni roppant nehéz.
- 118 A kerítés tovább áll, ha sikerül is átugrani.
- 119 A bokornak nincs igénye, éppen ezért kerekedik.
- 120 Egyedül csak a zéró jelent semmit.
- 121 A napfényben égő lámpa mutatja, hogy mit ér a felesleges.
- 122 Aki nem vigyáz magára, nem biztos, hogy fontosabbra figyel.
- 123 Ha a jókat megkíméli, hírnevén javít a sors.
- 124 A véletlen valóban vak: azért olyan finomak az érzékei.
- 125 A jövőnek azok is tartoznak, akik már nem várhatnak semmit tőle.
- 126 Ritka az olyan udvariatlan ember, aki a halálnál ne tessékelné előre a másikat.
- 127 Ha költő hal meg, az anyanyelv elveszti a legkedvesebb gyermekét.
- 128 A tilalom mézbe cseppent méreg.
- 129 Akinek a terve tiszta, átlátnak a szándékain.
- 130 A csordultig telt pohárnak keserű az itala.
- 131 A nép vesztesége országos gyász, a magányos gyásza világra szóló veszteség.
- 132 A mézes beszédűtől lehet a legkorábban megcsömörleni.
- 133 Labda vagy a sors kezében akkor is, ha célba dob?
- 134 Aki mások megítélésénél magából indul ki, a saját útján téved el.
- 135 A sir felé mind lassabban lépkedünk, de egyre gyorsabban haladunk.
- 136 Ismételni csak azt szabad, ami egyszeri.
- 137 Az időt nem lehet megállítani, de ő azért elácsorog.
- 138 Őseidet ostromozod, ha cipődről levered a port.
- 139 A disznó akkor illetlen, mikor nem disznólkodik.

- 140 A szónoknak a hallgatóságát a nyelvnél is jobban kell ismernie.
141 Csak a tengeren vagy szabad, de boldog csak a parton lehetsz.
142 Mikor az igazság nevet, a gúny szolgálója lesz.
143 Elnéző ember szemében a betörő legfőbb bűne, hogy bejön és nem kopogtat.
144 A tömegben mindig több fejet számlálunk, mint amennyi van.
145 A hamis hang az egyetlen becsületes áruló.
146 Ha nyújtani próbáljuk, a boldogság is elvékonyodik.
147 Aki könyvek fölé görnyed, lélekben fölegyenesedik.
148 Az aláírást azért kell gyakorolni, hogy olvashatatlan legyen.
149 Az önzők felháborítanak, mert önzők vagyunk.
150 Aki a mélységbe tekint, meghajlásra kényszerül.
151 Az ügyetlen elszalasztja azt is, ami cammogva jön.
152 Míg szellemileg gazdag vagy, a tehetség bőkezűen támogat.
153 A nagy csapás szíven üt, a kicsi orron talál.
154 A jövő lépteit - sajnos - csak akkor halljuk, ha bakancsban közeleg.
155 Önmagunkhoz visszatérni, a legszebb találkozás.
156 A boldogság a legüldözöttebb bujdosó.
157 A virágos utak végén legmélyebb a szakadék.
158 Kétségbe esni annyi, mint nem félni már semmitől.
159 Nagy baj mikor az ész megáll, de a nyelv még tovább forog.
160 Az életünk akkor üres, ha nincs hiányérzetünk.
161 A példakép minden lehet, csak karikatúra nem.
162 Ha a gyűlölet elalszik, a bosszúról álmodik.
163 Aki önmagába temetkezik, a sírján nem nő virág.
164 Minden halandó céltábla és minden perc mesterlövő.
165 A ranglétra fokait át lehet ugorni, de kitörni nem.
166 A szerencse úgy jellemes, ha mindig forog.
167 A meggondolatlan szavakat kár leírni - anélkül is megjegyezzük.
168 A villám kioktat arra, hogy mi a megjelenés.
169 Elszaladni nevetséges - elrepülni győzelem.
170 A szemérem az egyetlen, amin illő tisztelettel nevetünk.
171 Sohasem untat az az út, amelyen a vágyunk vezet.
172 Akinek az igazánál nincs egyebe: a leggazdagabb nincstelen.
173 Ha a halál hazug volna - neki megbocsátanám.
174 Azon gazdagodik az idő, hogy mindennap adósunk marad valamivel.
175 A holnapnak hitelezhetsz - de ne remélj kamatot.
176 Az aranyhoz lehajolni, hogy beragyogjon, az ezüstöt felemelni, hogy beragyogjuk: a költészet lényege.
177 Úgy készülj a halálra, mint ahogy a betörő csomagol.
178 Mindig későn látom meg, ha valamit nézni érdemes.
179 Ki tudja, az első fecske hányadik?
180 Nincs gyávább a boldogságnál, még a saját árnyékától is megijed.
181 A járt úton könnyű járni - gondolják a járatlanok.
182 A középút mindig széles, de van rajta halálkanyar.
183 Ne üvöltözz, az utókor nem süket.
184 A némák éneke a csend.

- 185 A cél mindig valaminek a vége, de sohasem a vég a cél.
186 Reményeink felfelé nőnek, mint az ágak, emlékeink lefelé, mint a gyökerek.
187 Az érthetetlen túl zsúfolt, az értelmetlen viszont üres.
188 A dermesztő igazság is izzó tűzben születik.
189 A fának egyformán fáj, akár botnak, akár dísznek törik le az ágát.
190 A páratlan nincs egyedül: csodálatunk mellette áll.
191 A barátság akkor szép, ha magunk fölött érezzük azt, aki fölnéz ránk.
192 Az idő minden sebet begyógyít, de nem végez plasztikai műtétet.
193 A boldogság azért mérhetetlen, mert nincs hozzá mérőeszközünk.
194 Nem a szabad száj veszélyes, hanem a csukott fül.
195 A pontosság kínos: megszenvednek miatta a pontatlanok.
196 Minden elfojtott nevetés olyan, mint a napfogyatkozás.
197 Csak a hajunknak tudjuk megbocsátani, hogy a fejünkre nőtt.
198 Aki nem látja az erdőtől a fát, azon már csak az segít, ha egy ág az arcába vág.
199 A nevetlen ember tapintatlanul dicsér, a jól nevelt tapintattal sérteget.
200 Más az igazságért élni, és más megélni belőle.

Léta Sándor